

الْأَكْثَرُ يُعَمِّدُهُ وَجَعَلَ مَا أَمْلَى يَهُ عَلَى عِبَادَةِ
 مِنْ ذَلِكَ كِفَاءٌ لِتَادِيَةٍ حَقِّهُ صَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ
 وَآلِهِ وَلَا يَجْعَلُ لِلشَّيْطَانِ عَلَى عَنْقِكَ سَبِيلًا وَلَا
 لِلْبَاطِلِ عَلَى عَمَلِكَ دَلِيلًا وَچون صبح روزی رسے
 طالع شود این دعا بخواند اضیخت گفت فی ذمَّةِ اللَّهِ تَعَالَى
 وَذِمَّةِ مَلَائِكَتِهِ وَذِقَمِ آنُبَيَا يَهُ وَرَسُولِهِ
 عَلَيْهِمُ السَّلَامُ وَذِقَمِ مَلَكُوْتِهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
 وَآلِهِ وَذِقَمِ أَلَّا فِي صَيْبَاءِ مِنْ أَلِّ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِمُ
 السَّلَامُ أَمْنَتْ بِسْرَالِ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ وَ
 عَلَانِيَتِهِمْ وَظَاهِرِهِمْ وَبَاطِنِهِمْ وَأَشْهَدُهُمْ
 فِي عَلِيِّ اللَّهِ وَطَاعَتِهِ بِحَمْدِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ
 وَاللَّهُ عَلَامُهُ جَلَسِي / میگویند که دعاے بند عبارت
 حضرت صادق ہ منقول است که ہر کو آزاد شہ مرتبہ در صحیح و در مرتبتہ
 درستین بخواند خدا اور از هر چه ترس داریم گرداند و شیخ و کفیر فوج
 کتاب بلدار این دعاے سابق را دعاے فرج نامید و لفظتہ
 است که در سحر شب جمعہ با پیدا خواند و ابتداءست دعا را از انجی
 نقل نموده است که الہی صمودِ الامال ای آخر کل الباطل

عَلَى عَمَّكُلْ دَلِيلًا وَافْتَرَى بِخَيْرِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ
 يَا وَلِيَ الْخَيْرِ وَشِيفَنَهُ وَسِيدُ وَدِيرَانَ از حضرت صادق
 روایت کرد که چون خواجهی در شب جمعه نماز شب کبنتی در
 رکعت اول بعد از حمد قل مَهْوَ اللَّهُ أَحَدٌ بخواند و در رکعت
 دوم قل يَا آئِيهَا الْكَافِرُوْنَ و در رکعت سوم سَمَاءَ الْمَسْجِدَةَ
 و در رکعت چهارم يَا آئِيهَا الْمُنْكَرِ تَرْوِي و در رکعت پنجم حَمَّمَجَةَ
 يَا سُورَةُ الْجَنَّمِ و در ششم سورة تَبَارَكَ الَّذِي و در رکعت هفتم
 هَسَّ و در رکعت هشتم واقعه و در رکعت شفعت قل أَعُوْذُ بِرَبِّ
 الْفَلَقِ و قل أَعُوْذُ بِرَبِّ النَّاسِ و در نماز و ترکل مَهْوَ اللَّهُ أَحَدٌ
 و سید ابن طاوس و جمال الاسبوع از کتاب کرامگی دعای های
 نماز تجویه شب بعد این ترتیب روایت کرد که این از
 در رکعت اول سلام بگویید این دعا بخوانند **أَللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى**
مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَطَاهِرِينَ آجتمعین و آعنی
 عَلَى طَاعَتِكَ وَقَوْفَتِي لِعِبَادَتِكَ **أَللَّهُمَّ يَا إِلَهَ حِبْرِي**
 وَمِنْكَ أَثْبِلَ وَلَا سَرَافِيلَ أَخْعَلَ الْبَقِيلَ فِي قَلْبِي وَالْمُؤْرَسِ
 فِي بَصَرِي وَالْمُتَبَيِّنَهُ فِي صَدَرِي وَذِكْرُكَ يَا الْلَّيْلَ
 وَالنَّهَارَ عَلَى لِسَائِنِي وَرِزْقَ قَارَأْيَهُ غَيْرَ مَنْهُونِ دَلِيلَ

تَعْظِيمُكَ فَإِنْ شَفَقْتَ عَلَيَّ أَللَّهُمَّ وَسَدِّدْنَاهُ لِمَا يُؤْخِذُنَا
 وَبَعْدَ إِذْ رَكِعْتَ حِلْمَارِمَ بِكَوْبِيرَةِ أَللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ كَمَلَ
 النَّبِيِّينَ وَأَلْرِ الطَّاهِرِينَ أَجْمَعِينَ وَاجْعَلْنَا
 هَادِيْنَ مَهْدِيْيِنَ عَيْرَ صَالِيْنَ وَلَا مُضِلِّيْنَ
 سِلْمَانِيَّا وَلِيَّا لَكَ وَحَزْنَانِيَّا لِأَعْدَاءِكَ شُجَّبَ مَنْ
 أَطْعَمَكَ وَأَغْنَيَكَ وَأَعْصَمَكَ أَعْلَمَكَ أَجْعَلَنَ
 لَيْ نُورَانِيَّ فِي قَلْبِيَّ وَصَلْبِيَّ وَسَمْعِيَّ وَبَصَرِيَّ
 وَشَعْرِيَّ وَبَشْرِيَّ وَلَحْيَيَّ وَعَظْمَيَّ وَنُورَانِيَّ يَحْيِي طَ
 بِيْ أَللَّهُمَّ اهْدِنِي لِلرَّشَادِ وَالظَّفَرِ إِنِّي بِالسَّكَادِ
 وَأَكْفِنِي شَرَّ الْعِبَادِ وَأَرْحَمْنِي يَوْمَ الْمَعَادِ إِنِّي بِعِدَّ
 وَرَكِعْتَ شَشِيْنَ دِعَانِي وَأَنْجَوْنِي أَلَّا هُنْمَنَ لِكَ أَنْتَ الْمُفْضِلُ
 الْمُنْتَهَى بِكِ بَعْدَ السَّمَاوَاتِ وَلَا أَكُوْنُ ذُو الْجَلَالِ وَ
 الْأَكْرَافِ لَلَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ ذُو الْجَوْهَرِ وَلَا أَنْعَامِ صَلِّ عَلَيْ
 خَيْرِ الْأَنْوَارِ مُحَمَّدِيَّ سَرْسُولِكَ وَالْمُعَصُّوْمِيَّ
 الطَّاهِرِينَ الْكِرَاءِ أَللَّهُمَّ لَيْنَ سَائِلَكَ الْفَقِيرَ وَ
 عَبْدَكَ السُّتْرِيَّ الْمَنَائِفُ مِنْ عَنْ إِلَيْكَ الْوَارِيَّ
 بِقَصْلَكَ وَلَوْلَكَ فَأَجْهَدُ لَقْرَبِي بِنَعْمَلِكَ وَأَجْزَفِي

مِنْ كَيْرِي رَبِّ حَمْتِكَ وَأَصْنَعْتُكَ وَجَوْفِي يُغَفِّرُكَ وَحَقِيقَتُهُ جَوْجَيْ
 يُلْخَسَانُكَ أَللَّهُمَّ لِرَبِّ مُسْتَغْفِرَكَ فَلَا غُفرانٌ لَّا تَأْتِي بِالْكَفَرَ
 قُبْحٌ عَلَيْهِ وَأَعْفُ عَنْ ذَنْبِي كُلَّهَا تَدِي يَحِيرَهَا وَحَدِيلَتِهَا
 أَكَلَهُمْ لَا يَجِدُونَ بَلَانِي وَلَا شَمِيتَنِي أَعْذَّا ثَقَيْ
 لَا تَجْعَلُ النَّارَ مَأْوَاهِي لَيْسَ بَعْدَ ازْرَكَتْ هَشَمَ بَوْبِي أَكَلَهُمْ
 صَلَّى عَلَى مُحَمَّدٍ سَوْلَكَ الْذِي اضْطَفَيْتَ وَعَلَى
 الْأَعْمَالِ الطَّاهِرِيْنَ أَهْلَلَتْ بَيْتَ وَلَا تُعْذِّبْنِي فِي شَوَّعْنَ
 اسْتَقْدَمْتَنِي مِنْهُ أَبْدَا وَلَا سَلَكْتُنِي صَالِحَةً مَا أَغْطَيْتَ
 أَبْدَا أَكَلَهُمْ لَكَ الْحَمْدُ وَالْمَحْمَدُ أَنْتَ رَبُّ السَّمَاوَاتِ
 وَلَا كَرْهِنَ وَمَا فِيهِنَّ وَمَا بَيْنَهُنَّ أَكَلَهُمْ لَكَ أَنْتَ
 الْمُقْدَّسُ وَقُوَّلَكَ الْحَقُّ وَالْجَنَّةُ حَقُّ وَالْكَافِرُ حَقُّ وَالسَّاعَةُ
 حَقُّ أَكَلَهُمْ لَكَ اسْلَمْتَ وَلِكَ امْتَثَ وَعَلَيْكَ فَكَلَتْ
 وَلِكَلَتْ خَاصَّهُنَّ وَحَاكَمْتَ أَكَلَهُمْ أَدْرَجْتَهُنَّ
 شَرَّ كُلِّ ذَرِيْتَ شَرِّ وَاصْرَفْتَ عَنِيْتَ كُلَّ ضَرِّ أَكَلَهُمْ صَلَّى
 عَلَى مُحَمَّدٍ قَدَّرْتَ مُحَمَّدَ وَالْطَّاهِرِيْنَ جَمِيعَيْنَ
 وَابْدَأْتَهُمْ فِي كُلِّ خَيْرٍ وَالْخَلَقَ بِهِمُ الْخَيْرَ فِي كُلِّ
 خَيْرٍ وَأَهْلَكَ عَدَّ وَهُمْ مِنَ الْجِنِّ وَالْأَنْجَنِ مِنَ الْكَوَافِرِ

وَالْخَيْرُ لِنَبَا فَلَمَّا أَفْلَى الْقَاعِدُونَ وَكَفَرُوا سَتَ كَرْبَلَةَ دُرْقُوتَ وَقَرْ
 وَشَبَبَ جَمْعَهُ ابْنَ رَعَابِ بْنِ جَنَاحٍ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِفَضْلِ
 يَكِيلَةِ الْجَمِيعَةِ وَحَرَمَتِهَا وَشَرَفَهَا وَمَذْرُوكَهَا وَسَعْيَهَا
 مُحَمَّدٌ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَطَاهَرَهُ ابْنَ الدَّارِ عَلَيْهِمَا
 وَالَّذِي أَعْلَمُ لَيْهَا وَالْمَعْرُوفُ بِهَا وَالْمُنْتَهَىُ عَلَى قَلْبِهَا
 أَنْ أَصْلِلَ عَلَى هُمَّتِي قَالَ مُحَمَّدٌ إِنَّ الظَّاهِرَيْنَ خَيْرٌ
 الْأَنَاءَ وَعَلَى أَهْلِ بَيْتِهِ الْبَرَّةُ الْكَرَادُ وَأَنْ يَجْعَلَنِي
 مِنَ الصَّوَادِرَ وَسُجَاجِيرَ بَيْنَ أَنْ الْحَرَامَ وَزَقَاقَ فَرِندِكَ حَمْرَ عَلَيْهِ
 وَآلِهِ أَفْضَلُ النَّبِيَّهُ وَالسَّلَوةُ وَقَاصِدَى الشَّاهِدِ
 الْعَظَادُ الْكَفِيُّ شَرَّ الْأَنَاءِ وَأَجْرَ أَمْرِي فِي الْأَيْمَنِ وَالْأَيْمَانِ
 عَلَى أَحْسَنِ النِّظَامِ إِنَّ اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ عَلَى مَا هَدَيْتَنِي
 إِلَيْكَ هُنْ مَغْرِفَةٌ حَقِّ هَذِهِ الْيَكِيلَةِ السَّرِيفَةِ وَلَوْلَا هُنْ
 وَوَقْعَتِي لَهُمْ مِنْ ذِكْرِكَ فِيهَا أَلَّهُمَّ فَاجْعَلْ دُعَائِي
 فِيهَا فِجَابًا وَعَمَلِي مَبْعُودًا وَذِكْرِي أَلَّا فِيهَا فَوْعَدْتَ
 وَلَا سَلِيمَيْ مَلَعُونَ فَدَنَى وَأَدْفَلَ مَا أَوْلَيْتَنِي وَلَا شَلَّونَ
 بِالْمُقْعَدِ لِمَا أَبْقَيْتَنِي وَأَرْحَمَنِي لَذِ الْوَفِيَّتَنِي أَلَّهُمَّ
 إِنِّي أَسْأَلُكَ فِي هَذِهِ الْيَكِيلَةِ الشَّرِيفَةِ مَغْفِرَةً مَا حَيَّتَ

لِلْمُعَاصِي لَوْلَا مِنْ أَلِيَّوْ عَقَابِكَ وَبَكَثِيرٌ بِعَظِيمِكَ وَأَبِيكَ
 اللَّهُمَّ اسْتَرِنَّ فِي صَدَرِي دُعَائِنَ وَالَّذِي وَدَلِيلِي وَلَا حُلْمَيْنَ
 فِينِكَ وَاهْلِنَ وَحَمْكَنَا بِرَحْمَتِكَ مُنْكَنَ جَامِعَةِ إِنْكَ
 ذُو الْقُدْرَاتِ الْوَاسِعَتِهِ وَأَغْزِنْتِهِنَادِيْنَ وَعَارَادِ قُنُوتَ
 وَتَرْجِنَوْ اَمْدَعْدَازِنَازَ بَخْوَانَدَ وَكَفْتَهِ اَسْتَ اَسْتَ بَرْ وَاِيتَ
 كَرْ بَكْلَ بَعْدَزِنَازَ وَتَرْ تَبِعَجَزِزِرَهَرَهَ بَخْوَانَدَلِپَسَ كَبُونَدَيْبَهَانَكَ
 اللَّهُمَّ وَتَعْمَلِنَكَ كَمَالَهَ رَأْكَهَ اَنْتَ وَخَدَكَ كَلَمَرِكَ
 كَكَ كَكَ الْمَلَكَ وَكَكَ الْمَسَكَ تَكَبِّيَ وَتَمَيِّتَ كَ
 تَمَيِّتَ وَتَبَهِيَ قَانَتَ الْمَحَاجَعَ كَمَنْتُو شِيدَيَ اَنَتَ
 الْخَيْرُ لَكَ عَلَى هَكَلَ شَعَرَ دَلَنَدَرَ تَرِيَهَ الْلَّيْلَ كَيَ الْمَهَارَ
 وَتَرِيَهَ الْمَهَارَ فِي الْلَّيْلَ وَتَخْرِيَهَ اَسْمَعَتَهُ مِنَ الْمَيِّتِ وَتَخْرِيَهَ
 الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَتَرِزُقَ مِنَ الْشَّاءِ بِعَيْرِ حَسَابِ
 اللَّهُمَّ اغْفِرْ لَنَا مَا قَدَّمْنَا وَمَا حَذَرْنَا وَمَا اسْرَنَا وَ
 مَا اعْلَمْنَا وَمَا اَنْتَ اَعْلَمْ بِهِ مِنَا وَبِلِغْنَا مِنَ الدُّنْيَا
 وَالْآخِرَةِ كَمَا لَنَا وَأَضَضْ كُلَّ حَاجَةٍ هِيَ لَنَا يَا يَسِيرَ
 التَّسْيِيرِ وَأَسْهَلَ التَّسْهِيلِ وَأَشْفَمَ عَافِيَةً وَأَحْمَدَ
 عَافِيَةً لَهُ آسِرَ سَرْتَهَ كَمَوْ لَبِيَهَانَ ذِيَعَ الْمَلَكَ الْمَلَكَ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
شَبَّ بِجَهَادِ دُرْكَتْ نَافَلَهُ صِرَحْ فَارِغْ شُوَّهَ كَبُونْ بِعَهَانَ الَّذِي
خَلَقَ الْأَكْرَبَ وَالْأَبْرَجَ كَلَّهَا وَمَا تَنْدِيَتْ كَلَّهَا وَضَرَّهُمْ وَمَنْ أَنْفَقُهُمْ
وَمَا كَانُوا لَا يَعْلَمُونَ سَبَّهَانَ الْمُتَوَحِّدَنَ ثَمَوْنَ وَحِينَ أَصْبَحَ
وَلَهُ الْحَمْدُ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَكْرَبِ حِنْ وَعِيشَيَا وَحِينَ تَهْبَرُ
هُوَ إِلَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَالِمُ الْغَيْبَتِ الشَّهَادَةُ هُوَ الرَّحْمَنُ
الْأَنْجِيدُ هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْمَلِكُ الْقُدُّوسُ مَعَ الْمَسَكَنِ الْمُعْزِيزِ
الْمُعَيْزِي الْعَزِيزِ الْحَسَانِ الْمُتَكَبِّرِ سَبَّهَانَ الْمُتَعَمِّدِي شِرْكُونَ هُوَ اللَّهُ الْحَلِي
الْبَارِي الْمُصْبِرُ كَوَافِرَ الْأَسْمَاءِ الْمُبَرِّجُ كَهَمَافِي السَّمَاوَاتِ الْأَكْرَبِ هُوَ الْعَزِيزُ
الْحَكِيمُ أَللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مَنِ اسْتَقْدَمْتَنَا يَهُ مِنْ
الصَّلَاةِ وَعَلِمْتَنَا عَلَى يَدِكَ بَعْدَ الْجَهَالَةِ وَسَيِّدَنَا
فَهَمَلْتُمْ تَرْهُولَكَ ذِي الْإِلَاعَبَةِ وَاللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا وَعْدُكَ
الظَّاهِرِيَّنَ وَرَوِيَ الرِّيَاسَةُ وَالْعَدْلُ الْمَرْبُبَنَا لَا تُؤْخِلُنَا
لَمَنْ تَقْبِلُنَا وَأَخْطَلَنَا رَبَّنَا وَلَا تَصْبِلُ عَلَيْنَا لَاصْرَارَكَمَا
حَمَلْتَهُ عَلَى الَّذِيَّنَ مِنْ قَبْلِنَا رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْنَا مَا
لَا طَاقَةَ لَنَا يَهُ وَلَا غُفْرَانَنَا وَلَا اغْفِرَ لَنَا وَلَا رَحْمَنَنَا
لَنَتْ مَوْلَانَا فَانْصُرْنَا عَلَى الْقَوْدِ الْكَافِرِيَّنَ

ابن خند در عده الدائع آورده که بخواند در نیت آخر از شب جمعه
سوره قدر را پا از زره مرتبه بعد از آن دعا کنند هر چه را که خواست
و صاحب مخبر بو شد که بخواند در شب جمعه دعائے
الحمد لله الذي لا يلهى ولا هو العالى الحق العين
که در این شب صاحب و ساگذشت و دعا شے که کمیل که در نیل
شب لصف شعبان خواهد آمد اما اللهم تعالیٰ و محبین و مهاتم
بخواند و دعا شے اللهم و آمنت بالله و آمنت بالرحمن و دعا شے
کا سلام المؤمن المحبین و راهی راهی صبا و سا و ذکر کردیم
و دعا شے آنکه طهیه ملائیت شکایت و لام اسئل عبارت که در نیل
اللهم لذات خوبی لا تنتهي

اعمال فتنه جمعه

علماء مجلسی درین الاسارع استند بخبر از حضرت رسول خدا آورده
که هر که در روز جمعه غسل کند و خود را پاکیزه و گرداند و جامداس نیکو بو شد
و خود را خوشبو کند از بوسے خوش زدن خود دنبای زیاده حافظه نشود پهلو
پیاپی باشد و پا برگردان مردم نگذرد و کفار را کنایا ان او گردید
ازین جمعه تا جمعر آیند و شر روز دیگر زیاده برآن و خدا برای

ہر کو خواہد ویگر مضا عفت گردا اند آنقدر کہ خواہد و در حدیث دیگر
 فرمود کہ جب تسلیم ہو مر گفت کہ یک روز نہ یکروز بوسے خوش بکن
 در روز جمعہ العتبہ ترک مکن و اگر خدا شترہ باشی از بوسے خوش ن
 خود استھان نہیں پدر سیکر ملائکہ بوسے شمارا استنشاق می خانید
 و بالہا سے خود ابر و سے شما سے مالند در صفت اول مرتبہ
 در سارِ صفحہا یک مرتبہ و تبند معتبر و صحیح از حضرت صادق
 نقول است کہ در تفسیر آیۃ حَذَّرْ قَاتِلُنَّكُوْعَنْدَ كُلِّ مُسْتَجِيدٍ
 حضرت فرمود کہ مراد زینت در عید ہا و جمعہ است و در حدیث
 صحیح دیگر فرمودہ کہ ہاید ہر کب از شما عنسل کند در روز جمعہ و خود را
 خوبیو کند و لیش خود اشان کند و پاکیزہ و ترین جامعہا سے خود را
 پہلو شد و جستیا شو و برائے نماز جمعہ و باید کہ در آن روز بار امام
 ول و آرام تن باشد و عبادت خدار انکو بجل آدم و موتا اند اعمال خیر
 بلند پدر سیکر و در روز جمعہ حق تعالیٰ متوجہ اہل زمین میشو کر جنات
 ایشان را مضا عفت گردا اند و تبند حسن کا الصحیح ازان حضرت م
 نقول است کہ ترک مکن عنسل را در روز جمعہ کہ صحت ملک کردہ است
 و بوسے خوش بپو و پہترین جامعہا سے خود اپوش و بایک کہ فلرغ
 شدن لتو پیش از رواں باشد و چون زوال شود متوجه نہار شو

لارامتن و دول تو فرمود که فضیل و احیب است در دز عجمد و گپند معتبر از
حضرت امام حسین ع منقول است که زنان را نیز سنت است
زینت کردن و پوئی خوش کردن در حمده و عید را چنانچه مردان
سنت است و لبند موئی از حضرت صادق ع منقول است
که سر را در هر حمجه بخطی شستن اما ان می بخشند از پیشی و دلیلی
ولبند معتبر از امان حضرت هنقول است که هر که در فرز حمجه شارب
وناخن گیرد و سر را خطی ایشیوید چنان باشد که بنده آنرا در وہ
باشد و بروایت دیگر فرمود که ناخن و شارب گرفتن سر را بخل خطی
شستن در هر حمجه پر پیشانی را بطبیعت میکند و روزی زیاد میکند و بیش
از میان آن حضرت هنقول است که ناخن گرفتن در روز حمجه این می گرداند
از خوره و دلیل اینگی و پیشی و کوری و اگر محتاج گرفتن نباشد حک
کند مروی است که در ناضن گرفتن ابتدا بانگشت کوچک است
چپ کن و ختم بانگشت کوچک دست راست کند اما اگر شتر
با اگر چه حدیث در تغییر او نیست اما اول آنست که ابتدا
بانگشت کوچک پاسه راست کن و ختم بانگشت کوچک
پاسه چپ ناید تا و چه مذکور داده ای خاری نیست جهت اگر
و از آنها اگشت شهادت نیست بلکه آنها در حکم صفت واحد اند تا انجا

بود کلام بعض علما و بزرگ است و گیگر کار و یا امراض پر آن پک داده و محدث
 و گیگر فرمود که هر کنایه ناخن و شارب بگیر و در هر جمعه پیوسته از گناهان پاک شان
 تا جمیع دلگر و برداشت دلگر کنم در هر جمیع ناخن بگیر و پیوسته بر زیاده
 آنکشان او و تیند معتبر از حضرت رسالت مرسومی است که هر که
 در هر جمیع ناخن بگیر و خدا در از آنکشان او بیرون گند و دوار از آن
 داخل گند و آب و کهنس بحضرت صادق عرض کرد که مرتعیل نمایم پیری
 که سبب نیادان روزی من گرد و فرمود که در هر جمیع شارب و
 ناخن بگیر و در اخبار بسیار وارد شده است که شارب و ناخن
 از قتل در هر جمیع امان می خشند از دیوانگی و خوره و بیسی و
 تیند معتبر از حضرت صادق عمنقول است که حق و لازم است
 در هر بالغ که در هر جمیع شارب و ناخن بگیر و بطبیعت خود را خشبو
 ند و در حدیث معتبر از آن حضرت منقول است که هر کنایه
 خود را در روز نخپنده بگیر و یک را گذاشته و در هر جمیع بگیر و فتوشیان
 از دنیا می گرد و تیند معتبر از آن حضرت منقول است که هر کنایه
 و ناخن در روز جمیع بگیر و بگوید لست عالی الله و عالی سُلطنه
 فَحَمِّلْتَهُ نَاصِيَةً ثَوَابَ تَبَدِّهِ أَذْكَرْتَهُ
 در زیره ناصیه ثواب تبدده آذکر داشت و بسیار نشود مگر بر بسیاری

مردن تبر و ایت صبح در وقت ناخن گرفتن بگوید بسما اللہ و
 بآللہ و علی سنت رسول اللہ و کلام کیمۃ من عَزْیٰ ذکریه
 و عَلیکم السلام و در وقت شارب گرفتن بگوید بسما اللہ و
 علی سنت رسول اللہ و میلتہ آمید المؤمنین و کلام و حجۃ
 عَلیکم السلام و برداشت دیگرد رهرو بگوید بسما اللہ و بآللہ
 و علی سنت رسول اللہ و همه خوب است و احادیث درباره
 لوزه کشیدن در روز جمعه مختلف وارد شده است و اکثر احادیث
 دلالت بر اصحاب می کند و در روایتی وارد شده است که
 سورث پیشی است و ظاہر موافق عامره وارد شده است و
 اول اقوی است و گفته معتبر از حضرت صادق ہ منقول
 است که ہر کو در روز جمعه غسل کند و این دعا بخواند اکثہ
 ای اَلَا اللَّهُ أَكَلَ اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَشْهَدُ
 أَنَّ مُحَمَّدًا أَعْبُدُهُ وَرَسُولَهُ أَكَلَهُمْ صَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ
 قَالَ مُحَمَّدٌ وَاجْعَلْنِي مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَاجْعَلْنِي مِنَ
 الْمُسْطَقْبِرِينَ بِرَأْسِي او طمارتے باشد زا جمود آنیده یعنی
 از گناہان پاک شود با اعمال باطلارت معنوی و مقبول و اتع
 شود و در بعض روایات در آخر دعا و الحمد لله رب العالمین

ہست و بند معتبر منقول است که حضرت رسول ﷺ حضرت
 ایں المؤمنین ہر فرمود کہ یا علی در ہر جمعہ غسل کن اگرچہ باید کہ تو
 روز خود را پھر و شی و آب بخسرے غسل کنی و گرسنه بمالی زیرا کہ
 سچ سنتے انین برگ ترتیت و منقول است کہ چون حضرت
 ایں المؤمنین ہرگاه کسے راستش می نو دمی فرمود کہ تو عاجزتر
 از کسے کہ غسل جمعہ ترک نہی کند در روز جمعہ و پیشہ دعویم نہ
 تما جمکہ دیگر در در و اپتے وارد شده است کہ بعد از غسل جمعہ
 این دعا بخواهد اللہم طهّرْنِي وَأَقِّنْ عَمَّلِي
 وَآجِرْ عَلَى لِسَانِي ذِكْرَكَ وَذِكْرَتِيْكَ مُحَمَّدًا
 صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَاجْعَلْنِي مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَاجْعَلْنِي
 مِنَ الْمُتَطَهِّرِينَ و در کتاب من لا یحضر و عاچین است
 آللَّهُمَّ طهّرْنِي وَطهّرْغَسِيلِي وَآجِرْ عَلَى لِسَانِي بِحَمَّةَ
 مِنْكَ وَآهَا وَبَثَ در باب غسل جمعہ مختلف است و اکثر علماء
 قائل با صحاب شدہ اند و بعضہ واجب بالشدة از و تردد مولف احوال
 آنست که تامکن باشد ترک نکند و قصد واجب و سنت
 و کاریست و قصد قربت کافی است و اگر پیش از ظهر میسر
 نشود بعد از ظهر تا شام است است پنجا اور دن وقت است ادو

قضایا در کار خوبی و اگر نشود نا شام روز تنبیه قضایا است
 و لیکن ترسد که در روز جمجمه آب بدرست او نیاید است
 که در روز خپشندیه الجمل آور و فضیلت عزل جمعه
 صاحب شباب الاخبار حدیثی از حضرت رسول خدا در روز
 کرد که آنحضرت مفروود که دید مردم در شیخ معراج در سخت عرش
 خدا بع عزل سیفیت از شهر کو هر کسی از آنها قدر
 دنیا بود و پر بود آنها از ملائکه که شیخ خدا بع تعالیٰ دلیل
 او می بندند و می گفتند در ان شیخ آللهم اغفر لمن شهد
 الجمعة آللهم اغفر لمن اغسل الجمعة
 یعنی پار خدا پیامبر کسے را که حاضر شود به از جماعت در روز جمجمه
 پار خدا پیامبر کسے را که عزل جمجمه کند و شیخ شنید در مقامات
 شکل پنجه از حضرت امام حسن صافی هر روایت کرد که آن حضرت
 فرمود که غسل جمجمه پاکیزگیست و کفاره گناہان است از این
 جمجمه تا جمجمه آینده ولا یصادر کتاب مذکور سطور است که چنان
 پاری تعالیٰ در مناجات حضرت موسی فرمود کسے که غسل کند
 در روز جمجمه می نویسم برایست او بعد در میوشه کسے که در سر و پستان او
 ده حسنة و محو کننم از زده سی پنه و ملند می گردانم برایست او در روز جمجمه

از قاعده قلم می کنم از وہ نقاد در روز بزرگ حسینیان من گند هر روز نه تنها مرتبه
 دوستی گردانیم تبرآورار و خدمت از رو و صنمایه بپشت ام تا وقت خسل
 جمیعه را شیخ شیخ پدر حرم در دروس ذکر فرموده که سنت است غسل حج
 داده است نایین طلوع فجر تازوال و قضایت بعد از وقت آخر روز
 شبیه و تعییلاً در روز شب شبیه تیر جائز است جبکه عذر می شد
 نیا فتن آب در روز جمعه یا شدت سرما در سفر و صاحب
 جمیع المعارف حدیث نبوی مرتضی کرد که از هر قطره از آب
 خسل فرشته خلق می شود و استغفار مینماید برای اوتار و قریبیات
 و بحدیث دیگر هر قطره که حور می شد در بهشت دارد و همچویه از
 بدشتر لذائی دارد و خطای باور نداشت اما جمیعه دیگر و آگر بیدر
 ثواب شیخ دارد که رضیلت لتصدق بر دن
 جمیعه آنکه صحیح از حضرت امام محمد باقر منقول است که
 ثواب لصدق در روز جمعه مضاعف است و آن حضرت ام
 ہر جمعه کیک امشافی لصدق می فرمودند و اینکه صحیح از ابو حمزة ثنا
 منقول است که گفت با حضرت امام زین العابدین ع نماز صحیح
 کردهم در مدینه در روز جمعه حجّون از تعقیب فارغ شدند بنیانه تلفظ
 برند و من در خدمت آن حضرت ع پوده لپس کنیز خود را طلب پیشید

فرمودند که با پر ہر سائلے کے اصراف زیاد یا املاک اعماق بجهیز و رعایت
 که روز جمعہ است و از حضرت رسول خدا ممنقول است که باید
 و ہر چیزی کوئی تازه از میوه و گوشت برائے اہل عیال
 خود بپرسید تا آنکہ نشاد شوند با مدن جمعه و آن پسند موثق از حضرت
 امام موسی کاظم ممنقول است که ہر کو کب اثار و کیفیت جمع
 ناشتا بخورد تا چهل روز دلش ناوزانی گرداند و اگر دو نام
 بخورد تا نشستاد روز و گردا نار بخورد تا صد و بیست روز و شصت
 شیطان را از دور گرداند و ہر کو دسویش شیطان از دور گرداد
 معصیت خدا نکند و ہر کو معصیت خدا نکند داخل ہیئت
 شود و در روایت دیگر ممنقول است که حضرت امام عینصر صادق
 در شب جمعه اثار ناول نی فرمود و از حضرت امام عینصر صادق
 ممنقول است که لقصدق کرو ان در شب جمعه و روز جمعه بر
 پندر او قات دیگر زیاد لقی دارو **در رثای اکاعمال**
 مروی است که سائلے سخن دست حضرت امام عینصر صادق بر
 آمد عصر خوشی به و سوال کرو اور اونکو دلپس متوجه کسانی شدند
 که در محلہ شش شترے بو و نفر فرمود آگاہ باشید که در نزد ما هست
 چیزی که صد قدر با ولزان داویکن صد قدر در روز جمعه مضر ایعف

می شود چندین هفت و هر دو ساعت اسلام (هموی است)
 از حضرت امام محمد باقر که فرسود اعمال صناعت می شوند روز جمعه
 پس زیاد کن در او اگر نماز و صدقه و دعا و در عدله اللعنه
 مردی است از حضرت امام محمد باقر که هرگاه ادا و دار کنی تصور
 کنی بچیرے پیش از جمجمه کی روز پس تا خیکن آزاد اما روز
 جمعه و در فقیر الرضا منقول است که آن خباب فرمود
 روز جمجمه روز عید است برای امت من پس بسیار صدقه و پیاران
 در بیان امری چند است که در
 سرادز جمعه اذ انها احتراز پایین نمود
 تبند معتبر از حضرت امام علی نقی علیہ السلام منقول است که
 مکروه است سفر کدن در رواج سخی بخودن در روز جمجمه پیش از
 زوال از جلت فوت شدن نماز آما بعد از نماز چاپن است
 و موجب برکت است و از حضرت امام رضا منقول است
 که بیان بخدا ندارد کسیکه در روز جمجمه پیش از زوال جمجمه سفر کند
 و خدا سے تعلیل اور ادای سفر حفظ نماید و ایل اور ای خفظ
 نمکند و از فضل خود اور اروزی نمکند مؤلف کوبل کام
 این حدیث محول است بر سفر بعد از زوال زیرا که خلاصی نیست

در آن که شهد از زوال روز جمعه سفرگردان حرام است که ممکن نماید
 ساقط نباشد و بعد از صبح و پیش از زوال مکروه است
 و مشیخ ز دین اثرب از حضرت رسالت پناه در روابط
 کرده است که هر که در روز جمعه سفر کند و لذت که برآید ممکن نماید
 اور انفرین می کند که حفظ احمد اورین سفر با تو نباشد
 و حاجت برآورده نشود و نفل کرده است که
 صنایع دستی در روز جمعه پرسته بشکار ماهی بیرفت
 و تجاز جمعه حاضر نمی شد روزی خود داشتش به زین فرود قند
 و خبرگان می کرد مردم رسیدند که گوشها و دم استرنایا بان بود و باقی
 زین فرورفت پوچا یا ضمانت کل کرده است که جما عقیل بیهی
 لفند در وقت نماز جمعه چون فرود آمد هدایتش در خمیر بالشان
 گرفت بی آنکه آشیش په بینند و دگیری بپنیرفت و
 از اسپ انتاد و پا یش شکست و از حضرت امام جعفر صادق
 متفق است که با که نیت سفرگردان در شب جمعه و در حد
 معتبر از حضرت امام جعفر صادق متفق است که حضرت
 رسول خدا فرموده هر که کیم بیت شهر بخواهد در شب جمعه یا در روز جمعه
 در آن شب و در آن روز بپرسد از خواب بپرسی اکن نرا شنیده باشد

در صفت آلاذکار او رده که سنت است خذاب کرن
 در فرج مجدد و در او نیز پیغمبر است از انجمل آنکه حضرت ہبیر فرمود بحسبت
 علی بن ابی طالب که یا علی کمیک در هم در خذاب افضل است
 از هزار در هم وغیر او که به در راه خدا است تعالیٰ صرف شود
 بعد از آن فرمود که در خذاب چهار رده خصافت است بطریق
 سینکند بادگوش را و جلا میدهد پس از مردم سینکند دماغ را وجا کنیز
 سینکند بوسے را و محکم سینکند زندان را و پر طرف سینکند بوسے
 زیر بغل را و گم سینکند و سو سکه شدیطان را و خناک میشوند باو
 ملاکه و خوشحال میشود باو مومن و خشمگین میشود باو کافر و
 وزیریت است و پاکیزگی است و چهار سینکند از و منکر و نکره
 و او بر ارت امان است در قبر تصریف فضیلت صلوات
 بر محمد وآل محمد و کیفیت آن و
 فضل و کیفیت نزیارت ایشان و
 سائمش و منان بعد معتبر از حضرت امام رضا
 سقول است که حضرت رسول خدام فرمود که هر کو در در فرج مجدد
 صد مرتبه صلوات بر من فرمد حق تعالیٰ لست سنت هماجتا و
 بر آن در دشی از بر ای دنیا و نیز از پر ای آخرت و از حضرت

امام محمد باقر موقول است که پنج عبادت در روز جمبهز و میان محبوب
 شیست از صلوات بر محمد و آل هنر او و بیند معتبر از حضرت صادق
 موقول است که در روز قیامت حق تعالیٰ روز بارا بپرسی خواهد
 در آن روز اصیوری که مردم شناسند در روز جمجمه در پیش آنها رود آما
 عروس صاحب جمال و حمال که نجات داده اند پس باشدند
 بر دریشت در روز های سه و یک در عقب او باشند پس شهادت
 و سنه و شفاعت ناید برای سه و یک در صلوات بر محمد و آل محمد
 فرستد و فرمود که اقلش سده مرتب است و بهتر آنست که بعد
 از عصر پاش در افضل آنست که چنین گوید اللهم صل
 علی محمد وآل محمد وعجل فرجهم و قدس
 حدیث معتبر دیگر از آن حضرت موقول است که هر کس
 در روز جمجمه بعد از نماز صبح کوید اللهم اجعل صلوات
 مملائک کیان و حکماء عزیز شک و جحیمیم خلیفات
 و سماءیات و آسماء خلق و آسماء ایلات و مسلک علی
 محمد وآل محمد و اکن روزگرا بے برآ و نوشته نشود
 و برداشت دیگر فرمود که هر کس بعد از نماز جمجمه و نماز صبح در روز جمجمه
 گوید اللهم اجعل صلوات و حکماء خلیفات مملائک کیان

وَرَسُولُكَ تَعَالَى مُحَمَّدٌ وَآلُّ مُحَمَّدٍ مَا كِسَالٌ بِرَاوْنَانِ بَيْتُ
 شَوَّدَ وَقَدْ حَدَثَ دِيْغَرْ فَرِمُودَه کَه ہر که روز جمعه صد مرتبه صلوٰات
 فَرِستَه وَصَدَرْتَه کَسْتَغْفِرَه اللَّهُ تَعَالَى قَائِمَ بِلَائِه بِگُوَيدَه وَصَدَرَتَه
 قَلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ بِخُواخَه الْبَرَّه آمِرَزَ پُورَه شَوَّدَ وَسَيِّدَه بَنْ طَاؤُسَّ
 وَکَتَابَ جَالِ الْأَسْبُوعَ آورَدَه کَه بِگُوَيدَنْزَ طَلَوْعَ فَجَرَ در روز جمعه
 أَصْبَحَتْ فِي ذِيْمَتِه اللَّهُ وَذِيْمَتِه مَلَائِكَتُه وَذِيْمَتِه آنِيَّةَ عَيْهِ
 وَرَسُولُه عَلَيْهِمُ السَّلَامُ وَقَوْمُه مُحَمَّدٌ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَدَلَّه وَذِيْمَتِه
 الْأَكَوْدَصِيَّةِ مِنْ أَلِّيْهِ مُحَمَّدٌ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ اَمَتَتْ لِبِرِّ
 أَلِّيْهِ مُحَمَّدٌ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ وَعَلَانِيَّتِهِمْ وَظَاهِرَهِمْ
 وَبَاطِنَهِمْ وَآشْهَدُهُمْ فِي عِلْمِ اللَّهِ وَطَاعَتِهِ
 كَمُحَمَّدٌ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَدَلَّه وَأَحْضَرَ رسَالَتَه
 سَقْوَلَ اَسْتَ کَه فَرِمُودَه کَه بِیار در وَفَرِستَیدَه بِرِمَنْ در روز جمعه کَه ہر
 بِرِمَنْ صَلَوَاتَ بِشِتَرْ فَرِستَه در روز قِيَامَتَ بِمَنْ زَوْدَیکَه تَرْخَاَه
 بِرِدَه وَنَزَلَتْشَ زَدَ مِنْ عَظِيمَه تَرْخَاَه بِرِدَه وَہر که در روز جمعه صد مرتبه
 بِرِمَنْ صَلَوَاتَ فَرِستَه در روز قِيَامَتَ روَسَے او نُورَانِی باشَد
 وَہر که در روز جمعه نَهَار مرتبه بِرِمَنْ صَلَوَاتَ فَرِستَه نَمِير در تاجَهَيَه
 خُودَه در بِرِبَهَتَ بِینَدَه وَأَحْضَرَتَ صَادَقَه مِنْقُولَ اَسْتَ

که هر که بعد از نماز طه و نماز صبح در روز جمعه بگوید **اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی
مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَسَلِّمْ فَتَدْجِهِمْ نَبِرْ وَتَا حَضْرَتْ**
 قائم علیه السلام را در پایا بد و اگر صد مرتبه این صلوات را
 بخواهد حق تعالیٰ لاشصت حاجت او را برآورده شی از
 حاجات دنیا و شی از حاجات آخرت وايضاً از اخضرت
 منقول است که چون صبح روز جمعه طالع میشود حق تعالیٰ لکه
 چندی فرستد که تلاش صلوات محمد و آل محمد را بتوانند و بمناسبت
 از اخضرت همنقول است که صلوات محمد و آل محمد را مائین
 ظهر و عصر را با است بامهتاب صح و اگر بعد از عصر روز جمعه بگوید
**اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ يٰ اَكَوْظِبَاءِ
الْمَرْضَى يٰ اَفْضَلِ صَلَوةِ اِنَّكَ وَرَبُّكَ عَلَيْهِمْ بِأَفْضَلِ**
**بِرٍّ كَيْفَ تَلَقَّ وَالسَّلَامُ عَلَيْهِمْ وَعَلَى آذْرٍ وَاحْبِبِهِمْ وَلَا جَنَاحَ
وَرَكْحَمَ لِلَّهِ وَبِرَّ كَائِنَهُ حَقْ تَعَالٰی لِلثَّوابِ جِنْ وَانْسٌ لَوْرَانْ**
 رفرا باوعطا کن و در روایت زیگر هر کاری جملات را بعد از عصر خواند حق تعالیٰ صد هزار حضرت را
 او پولیس صد هزار گناه از دنیو محکمد و صد هزار حاجت او را برآورده و صد هزار
 درجه او را در هشت بلند کرد و این صلوات بمناسبت بیاروارد
 شده است و در بعض روایات چنین است **وَالسَّلَامُ عَلَيْهِ**

وَعَلَيْهِمْ وَبِنَدْ صَحِحٌ از حضرت صادق ه من قول است که پس از عمل در روز
 جمعه تبریزیت از صلوات بر محمد و آل محمد اگرچه صد و یک مرتبه باشد
 را دوی گفت که چگونه صلوات فرموده باشیان فرموده میگویند
 آللّهُمَّ اجْعَلْ صَلَوَاتَكَ وَصَلَوَاتَ مَلَائِكَتَكَ وَأَنْبِيَاءَكَ
 وَرَسُولَكَ وَجَمِيعِ خَلْقِكَ عَلَى مُحَمَّدٍ قَالَ أَهْلَ بَيْتِ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِمْ
 السَّلَامُ وَعَلَيْهِ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَّ كَانَهُ بِهِمْ تبریزی صلواتی
 که فرستاده شود بر محمد و آل محمد در روز جمعه صلوات جامعه است
 که شیخ در مصلی از قائم آل محمد حضرت صاحب الزمان علیه
 وعلی آباء الصلوتو السلام را تکریه کرد که برآمد شنیده در کره جبهت ایگان
 ضرب احمدیانی و آن شنیده این است *بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ*
 اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ سَيِّدِ الْمُرْسَلِينَ وَخَاتِمِ
 النَّبِيِّينَ وَسُجِّلْهُ تَرَاتِ الْعَالَمِينَ الْمُتَّبِعِينَ فِي الْمِيَانِ
 الْمُضْطَكِفِ فِي الظِّلَالِ الْمُطْهَرِ مِنْ كُلِّ أَقْلَافِ الْبَرِّيَّةِ
 مِنْ كُلِّ عَمَّيْبِ الْمُؤْمِلِ لِلْجَاهِيَّةِ الْمُرْجِحِ لِلشَّفَاعَةِ
 الْمُغَوَّضِ لِلْكَوَدِ بَنْيِ اللَّهِ آللّهُمَّ شَرِفْ بُشَّارَةَ وَعَزَّمْ
 بُرْهَانَهُ وَأَفْلَحْ جَهَتَهُ وَأَرْفَعْ دَرَجَتَهُ وَأَضْعَفْ لُورَاهُ وَبَسِّعْ
 وَأَعْطِ الْفَضْلَ وَالْفَضْلَيَّةَ وَالْوَسِيلَةَ وَالْدَّرْجَةَ الْوَفِيقَةَ

رَبِّكُمْ مَنْ يَعْصِيَهُ إِلَّا كُوْنَ وَالْأُخْرُونَ
 وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى أَمْرِيْرِ الْمُؤْمِنِينَ وَقَارِبَتِ الْمُرْسَلِينَ
 وَقَادَتِ الْعُزِّيْرِ الْجَعْلِيْنَ وَسَيِّدَ الْوَصِّيْنَ وَجَحْيَرَتِ
 الْعَالَمِيْنَ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى فَاطِمَةَ بَنْتِ سَوْلِ اللَّهِ تَرْجِيْتَ
 وَلِيْ اللَّهِ أَوْ جَحْيَرَ اللَّهِ عَلَيْهَا وَعَلَى آئِيْهَا وَرَقِّهَا وَأَلَدِيْ
 صَلَواتِ اللَّهِ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى الْحَسَنِ ابْنِ عَلِيٍّ إِمَامِ الْمُؤْمِنِينَ
 وَقَارِبَتِ الْمُرْسَلِينَ وَجَحْيَرَتِ الْعَالَمِيْنَ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى
 الْحَسَنِ ابْنِ عَلِيٍّ سَيِّدِ الشَّهَادَاتِ إِمَامِ الْمُؤْمِنِينَ
 وَقَارِبَتِ الْمُرْسَلِينَ وَجَحْيَرَتِ الْعَالَمِيْنَ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى
 ابْنِ الْحَسَنِ سَيِّدِ الْعَابِدِيْنَ وَإِمَامِ الْمُؤْمِنِينَ
 وَقَارِبَتِ الْمُرْسَلِينَ وَجَحْيَرَتِ الْعَالَمِيْنَ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى
 مُحَمَّدِ بْنِ هَلْيَ إِمَامِ الْمُؤْمِنِينَ وَقَارِبَتِ الْمُرْسَلِينَ
 وَجَحْيَرَتِ الْعَالَمِيْنَ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى جَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ قَانِيْ
 الْمُؤْمِنِينَ وَقَارِبَتِ الْمُرْسَلِينَ وَجَحْيَرَتِ الْعَالَمِيْنَ وَ
 صَلَّى اللَّهُ عَلَى مُوسَى ابْنِ جَعْفَرٍ إِمَامِ الْمُؤْمِنِينَ وَقَارِبَتِ
 الْمُرْسَلِينَ وَجَحْيَرَتِ الْعَالَمِيْنَ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى عَسْلَمِ ابْنِ
 مُوسَى إِمَامِ الْمُؤْمِنِينَ وَقَارِبَتِ الْمُرْسَلِينَ وَجَحْيَرَتِ

الْعَالَمِينَ وَصَلَّى عَلَى مُحَمَّدٍ الْبَشِّرُ عَلَيْهِ إِنَّمَا إِلَيْهِ الْمُؤْمِنُونَ وَأَنْتَ
 الرَّحْمَنُ وَجْهَكَهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ وَصَلَّى عَلَى عَلِيٍّ بْنِ مُحَمَّدٍ
 إِنَّمَا إِلَيْهِ الْمُؤْمِنُونَ وَأَنْتَ أَنْتَ الرَّحْمَنُ وَجْهَكَهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ
 وَصَلَّى عَلَى الْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ إِنَّمَا إِلَيْهِ الْمُؤْمِنُونَ وَأَنْتَ أَنْتَ
 الرَّحْمَنُ وَجْهَكَهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ وَصَلَّى عَلَى الْمُفَلَّحِ
 الْهَادِي الْمُهَدِّي إِنَّمَا إِلَيْهِ الْمُؤْمِنُونَ وَأَنْتَ أَنْتَ الرَّحْمَنُ
 وَجْهَكَهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَسَلِّمْ
 إِنَّمَا إِلَيْهِ الْهَادِيُّونَ الْعُلَمَاءُ الصَّادِقِينَ إِنَّمَا إِلَيْهِ السَّقِيرُونَ
 دُعَا هُرَيْدَيْنَ وَأَنْ كَانَ تُؤْجِدُكَ وَسُجْنُوكَ عَلَى خَلْقِكَ
 وَخَلْقَنَائِكَ فِي أَرْضِكَ الَّذِينَ اخْتَرْتَهُمْ لِنَفْسِكَ فِي
 اصْطَفَيْتَهُمْ عَلَى عِبَادِكَ وَأَرْضَنَيْتَهُمْ لِدِيْنِكَ وَ
 حَصَصْتَهُمْ بِمَعْرِفَتِكَ وَجَلَّتَهُمْ بِسَكَرَامَتِكَ
 وَغَشَّيْتَهُمْ بِرَحْمَتِكَ وَرَأَيْتَهُمْ يَنْعَمُونَ وَلَا يَبْشُرُهُمْ
 لُورِكَ وَسَرَعَتْهُمْ فِي مَلَكُوتِكَ وَحَفَّتْهُمْ بِالْكَوْكَبِ
 وَسَرَقْتَهُمْ بِسَيِّتكَ صَلَواةً عَلَيْهِ وَاللَّهُ أَلَّهُ
 صَلَّى عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ صَلَوةً كَثِيرَةً
 دَاعِيَةً طَيِّبَةً لَا يُحِيطُ بِهَا الْأَذَنُتُ وَلَا يَسْعَهَا الْأَعْذُلُكَ